

mere end 30 år siden og selv er mere end 65 år bør kunne få frigivet båndlagt arv?»

Svar (31/10 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Reglerne om båndlæggelse er fastsat i arvelovens kapitel 11 (§§ 58-65). Arvelovens regler giver adgang til ved testamente at båndlægge friarv og livsarvingers tvangsarv. Båndlæggelse indebærer, at arvingen ikke selv kan råde over arven, men kun kan hæve renterne af denne. Båndlæggelse indebærer endvidere, at arvingens kreditorer ikke kan søge sig fyldestgjort i arven.

Hvis der er tale om tvangsarv, kan en bestemmelse om båndlæggelse tilsidesættes af skifteretten i forbindelse med behandlingen af dødsboet, hvis arvingen godtgør at være i stand til på forsvarlig måde at råde over arven på egen hånd, jf. arvelovens § 59. Båndlæggelsen kan dog først oplæves, når arvingen er fyldt 25 år, jf. § 59, stk. 2.

Uanset om der er tale om tvangsarv, kan arvingen endvidere få frigivet båndlagt arv, hvis der er tale om en velfærdssag for arvingen, jf. arvelovens § 63. Afgørelse om frigivelse efter § 63 træffes af statsamtet med klageadgang til Justitsministeriet (Civilretsdirektoratet).

I november sidste år nedsatte Justitsministeriet et arvelovsudvalg, som har til opgave at fremkomme med forslag til en fuldstændig revision af arveloven og af lov om skifte af fællesbo m.v. Også behovet for ændring af reglerne om båndlæggelse af arv vil indgå i arvelovsudvalgets overvejelser.

Spm. nr. S 291

Til justitsministeren (23/10 01) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvad gør regeringen egentlig for at undgå og sikre, at Danmark ikke huser agenter for totalitære regimer og huser andre personer, der kan udgøre en sikkerhedsrisiko for Danmark og herboende flygtninge, herunder set i lyset af regeringens asylpolitik, hvor enhver kan komme ind i Danmark under dække af asylsystemet?«

Svar (2/11 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Supplerende svar (21/11 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Politiets Efterretningstjeneste har som hovedopgave at overvåge, forebygge og modvirke foretagender og handlinger, som må antages at rumme en fare for rigets selvstændighed og sikkerhed og den lovlige samfundsorden, herunder i første række de i straffelovens kapitel 12 og 13 omhandlede forbrydelser. Politiets Efterretningstjenestes opgave omfatter bl.a. kontraspionage, herunder ved gennem overvågning og afdekning af fremmede magters eller organisationers ulovlige efterretningsvirksomhed at kunne gribe ind over for den, så vidt muligt før den antager en mere konkret karakter. Jeg kan oplyse, at man i den forbindelse også er meget opmærksom på den såkaldte flygtningespionage.

Af hensyn til effektiviteten af Politiets Efterretningstjenestes virksomhed i den forbindelse kan jeg selvsagt ikke komme ind på mere konkrete forhold vedrørende denne virksomhed.

Jeg kan mere generelt oplyse, at regeringen har taget initiativ til at styrke samarbejdet mellem udlændingemyndighederne og Politiets Efterretningstjeneste – og også relationerne til Forsvarets Efterretningstjeneste – inden for rammerne af den gældende lovgivning med det formål navnlig at skærpe opmærksomheden om asylansøgere mv., der kan udgøre en sikkerhedsrisiko, eller som eventuelt bør nægtes opholdstilladelse af hensyn til statens sikkerhed.

Regeringen har endvidere – med det forslag om ændring af udlændingeloven, som indenrigsministeren i sidste måned har sendt i høring – lagt op til en yderligere markant styrkelse af samarbejdet mellem udlændingemyndighederne, Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste i udlændingesager. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget anføres det således, at forslaget vil indebære en videregående adgang til udveksling af oplysninger mellem de involverede myndigheder og skal sikre, at Politiets Efterretningstjeneste og For-